

Dictamen núm. 20/2002, del Consell Econòmic i Social de les Illes Balears, relatiu al Projecte de decret pel qual es modifica el Decret 26/2002, de 22 de febrer, pel qual es desplega la Llei 7/2001, de 23 d'abril, de l'impost sobre les estades a empreses turístiques d'allotjament, destinat a la dotació del fons per a la millora de l'activitat turística i la preservació del medi ambient

Dictamen núm. 20/2002, del Consell Econòmic i Social de les Illes Balears, relatiu al Projecte de decret pel qual es modifica el Decret 26/2002, de 22 de febrer, pel qual es desplega la Llei 7/2001, de 23 d'abril, de l'impost sobre les estades a empreses turístiques d'allotjament, destinat a la dotació del fons per a la millora de l'activitat turística i la preservació del medi ambient

Atès el que disposa l'article 2, núm. 1, lletra a), incís primer de la Llei 10/2000, de 30 de novembre, del Consell Econòmic i Social de les Illes Balears i l'article 4, lletra a), incís primer del Decret 128/2001, de 9 de novembre, pel qual se n'aprova el Reglament d'organització i funcionament, el Consell Econòmic i Social emet el següent

DICTAMEN

I. Antecedents

Primer. El dia 26 de setembre de 2002 té entrada en el Registre del Consell Econòmic i Social (CES) escrit de sol·licitud de la Conselleria d'Hisenda i Pressuposts, a través de la Conselleria de Treball i Formació perquè el CES elabori un dictamen, en virtut de l'article 2, núm. 1, lletra a) de la seva llei reguladora, sobre el Projecte de decret pel qual es modifica el Decret 26/2002, de 22 de febrer, pel qual es desplega la Llei 7/2001, de 23 d'abril, de l'impost sobre les estades a empreses turístiques d'allotjament, destinat a la dotació del fons per a la millora de l'activitat turística i la preservació del medi ambient.

Segon. Atès el que disposa la disposició transitòria primera del Reglament del CES, aprovat pel Decret 128/2001, de 9 de novembre, aquesta institució sol·licita a la Secretaria General Tècnica de la Conselleria d'Hisenda i Pressuposts el mateix dia 26 de setembre que trameti "l'expedient i/o informes previs a la conclusió de l'avantprojecte que ajudin a l'elaboració del criteri del Consell. I igualment tota la informació que pugui considerar-se rellevant entorn de l'objecte de l'avantprojecte".

Tercer. El dia 30 de setembre la Secretaria General Tècnica de la Conselleria d'Hisenda i Pressuposts contesta la sol·licitud i adjunta els documents següents:

- Notificació del tràmit d'audiència del projecte de decret.
- Resolució del conseller d'Hisenda i Pressuposts per la qual s'acorda la iniciació del procediment d'elaboració del decret.
- Memòria relativa a l'"avantprojecte" de decret.
- Còpia de la publicació d'informació pública relativa al projecte de decret (BOIB núm. 107, de 5 de setembre de 2002, pàg. 15.235)
- Escrit d'al·legacions de la Federació Empresarial Hotelera de Mallorca, amb data de 16 de setembre de 2002.
- Escrit d'al·legacions de l'Associació d'Hotelers de la Platja de Palma, amb data de 18 de setembre de 2002.

Quart. El mateix dia es tramet per correu electrònic a distintes organitzacions i institucions l'avantprojecte perquè facin les consideracions oportunes, i se'ls dóna un termini que acaba el dia 8 d'octubre. Contesta aquesta tramesa l'entitat "La Caixa".

Cinquè. En compliment de l'article 36.1 del Reglament del CES, aprovat mitjançant Decret 128/2001, de 9 de novembre, la Presidència tramet consulta als membres de la Comissió Permanent sobre la comissió de treball

pertinent per elaborar una proposta de dictamen. A conseqüència de la dita consulta es considera competent la Comissió de Treball d'Economia, Desenvolupament i Medi Ambient.

Sisè. La Comissió de Treball es reuneix el dia 9 d'octubre de 2002 i elabora una proposta de dictamen. Una vegada fetes les consultes oportunes a la Comissió de Treball i a la Comissió Permanent, la Presidència emet el 16 d'octubre de 2002 un acord pel qual considera que “és aplicable en la present sol·licitud, l'apartat b) del paràgraf 1.1, del núm. 1 de la Norma de funcionament intern aprovada pel Ple del Consell en la seva sessió extraordinària del 20 de novembre de 2001, que disposa unes normes especials de procediment per a les sol·licituds de dictàmens en cas de projectes de decrets i s'ordena la notificació a tots els consellers com també el trasllat a la Comissió Permanent del Consell de la proposta de dictamen elaborada per la Comissió de Treball d'Economia, Desenvolupament Regional i Medi Ambient perquè en el termini màxim de quatre dies doni la seva aprovació o faci les observacions que estimi oportunes”.

Atès que el dia 22 d'octubre no es tramet cap esmena a la proposta, el Consell Econòmic i Social emet el present dictamen.

II. Contingut del Projecte de decret

El projecte de decret no és gaire extens, a causa de la seva finalitat d'introduir modificacions a un decret preexistent. La norma conté una introducció –que entenem que és un preàmbul –, 4 articles, una disposició transitòria única i 2 disposicions finals.

L'article 1 preveu la modificació, amb la inclusió d'un nou paràgraf, de l'article 4 del Decret 26/2002, que desenvolupa l'article 7.1 de la Llei 7/2001,

de 23 d'abril reguladora de l'impost sobre estades en empreses turístiques, destinat a la dotació del fons per a la millora de l'activitat turística i la preservació del medi ambient.

“Article 1

Es modifica l'article 4 del Decret 26/2002, de 22 de febrer, pel qual es desplega la Llei 7/2001, de 23 d'abril, de l'impost sobre les estades a empreses turístiques d'allotjament, destinat a la dotació del fons per a la millora de l'activitat turística i la preservació del medi ambient, que passa a tenir la redacció següent:

Article 4. Estades subvencionades per programes socials.

1. L'aplicació de l'exempció prevista en l'article 7.1 de la Llei 7/2001, en relació amb les estades subvencionades per programes socials, queda condicionada al compliment dels requisits següents:

- a) Emplenament del model de declaració de l'exempció, que serà aprovat per ordre del conseller d'Hisenda i Pressuposts i del qual haurà de disposar l'establiment turístic. Aquesta declaració, comprensiva de les dades identificatives dels contribuents acollits al programa social corresponent, l'hauran de signar els contribuents o el seu representant.
- b) Exhibició per part dels contribuents o del seu representant d'una certificació acreditativa del fet que es tracta d'un programa social expedida per l'organisme públic competent en què consti expressament que el contribuent es troba inclòs en el programa esmentat. Aquesta certificació haurà de constar en document original redactat en qualsevol de les

llengües oficials de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

No obstant el que estableix el paràgraf anterior, en el cas de programes de vacances de caràcter social organitzats per administracions públiques de l'Estat espanyol, s'admetrà, amb efectes idèntics, el document expedit per l'empresa organitzadora o intermediària de l'estada en el qual consti la relació de persones que pertanyin al programa. En aquest cas, s'hi adjuntarà, a més, còpia del bo de l'establiment en què es realitzi l'estada, en el qual s'haurà d'acreditar que l'estada es realitza en el marc d'un programa de vacances de caràcter social*.

2. Els requisits a què es refereix l'apartat anterior han de ser acreditats davant l'establiment turístic corresponent, el qual ha de conservar un exemplar de la declaració de l'exempció, i també una còpia dels documents acreditatius del programa social corresponent”.

L'article 2 del projecte de decret modifica l'apartat 6 de l'article 13 del Decret 26/2002, que desplega l'article 13 de la Llei 7/2001, de 23 d'abril, sobre la determinació de la base imposable:

“Article 2

Es modifica el darrer paràgraf de l'apartat 6 de l'article 13 del Decret 26/2002, de 22 de febrer, pel qual es desplega la Llei 7/2001, de 23 d'abril, de l'impost sobre les estades a empreses turístiques d'allotjament, destinat a la dotació del

* El text subratllat marca les modificacions respecte dels articles preexistents del Decret 26/2002.

fons per a la millora de l'activitat turística i la preservació del medi ambient, que passa a tenir la redacció següent:

TERCERA. FASE 3: NOMBRE D'ESTADES TOTAL.

El nombre d'estades total, per cada establiment, es calcularà multiplicant el nombre d'estades previ o, si escau, corregit, pel terme mitjà de dies d'obertura de l'establiment al tancament de l'exercici fiscal. A aquests efectes, s'entendrà per terme mitjà de dies d'obertura de l'establiment, el quocient resultant de dividir el nombre de dies que durant l'exercici fiscal l'establiment turístic d'allotjament presti els seus serveis, independentment del seu grau d'ocupació efectiva, pel nombre de dies naturals de l'any corresponent a l'exercici fiscal esmentat. Si el quocient no és un nombre sencer, aquest s'expressarà amb dues xifres decimals.

Per a la determinació de l'esmentat terme mitjà de dies d'obertura de l'establiment, no es tindran en compte els dies que l'establiment turístic tengui contractades més d'un 85% de places autoritzades, de terme mitjà quinzenal, a l'allotjament de turistes integrats en programes socials subvencionats per una administració pública de qualsevol estat membre de la Unió Europea, sempre que, a més, tengui una ocupació mínima efectiva del 65% de terme mitjà quinzenal sobre les places contractades per turistes integrats en aquests programes.

En cas que l'establiment tengui contractades menys del 85% i més del 45% de les places autoritzades, de terme mitjà quinzenal, a l'allotjament de turistes integrats en programes socials subvencionats per una administració pública de

qualsevol estat membre de la Unió Europea, i es compleixi el percentatge d'ocupació mínima efectiva del 65% referit en el paràgraf anterior, es computarà el 50% dels dies d'obertura de l'establiment a l'efecte de la determinació de l'esmentat terme mitjà.

En tot cas, el que estableixen els dos paràgrafs anteriors només serà aplicable durant el període comprès entre l'1 de novembre i el 30 d'abril de cada exercici fiscal.

L'article 3 modifica substancialment l'article 23 del Decret 26/2002, dedicat a la liquidació provisional d'ofici de l'impost:

“Article 3

Es modifica l'article 23 del Decret 26/2002, de 22 de febrer, pel qual es desplega la Llei 7/2001, de 23 d'abril, de l'impost sobre les estades a empreses turístiques d'allotjament, destinat a la dotació del fons per a la millora de l'activitat turística i la preservació del medi ambient, que passa a tenir la redacció següent:

Article 23. Liquidació provisional d'ofici .**

1. L'Administració tributària podrà practicar liquidacions provisionals d'ofici quan el substitut incompleixi, totalment o parcialment, el deure d'autoliquidar l'impost en els termes i terminis prevists en aquest Decret.

Les liquidacions provisionals d'ofici determinaran el deute tributari estimat que hauria d'haver autoliquidat el substitut, i s'iniciarà, si escau, el corresponent expedient sancionador

** Aquest article queda completament modificat.

d'acord amb el que preveu pel que fa aquest punt la Llei general tributària.

2. El procediment per a la pràctica de la liquidació provisional d'ofici es podrà iniciar una vegada transcorreguts deu dies hàbils des de la notificació al substitut del requeriment formulat a aquest efecte per l'Administració tributària perquè presenti la declaració liquidació o perquè modifiqui la declaració liquidació presentada de forma inexacta, sense que el substitut l'hagi presentada o modificada, o sense que hagi justificat adequadament la inexistència d'aquesta obligació.

La liquidació provisional d'ofici es practicarà sobre la base de les dades, els antecedents, els elements, els índexs o els mòduls de què disposi l'Administració tributària i, en particular, els que s'estableixin per a la determinació de la base imposable en règim d'estimació objectiva. No obstant això, abans de dictar la liquidació provisional es posarà de manifest l'expedient al substitut o, si escau, al seu representant, perquè en el termini de deu dies pugui efectuar les al·legacions i presentar els documents que estimi convenients.

Els òrgans competents de la Conselleria d'Hisenda i Pressuposts practicarán la liquidació provisional d'ofici que sigui procedent amb posterioritat a la recepció de les al·legacions presentades pel substitut o a la caducitat d'aquest tràmit.

3. En els casos en què la inexactitud de la declaració liquidació presentada pel substitut es derivi, exclusivament, de l'existència d'errors materials, aritmètics o de fet, la liquidació provisional d'ofici es practicarà a partir de les

dades aportades pel substitut en aquesta declaració, sense necessitat de requeriment ni d'audiència prèvia.

4. La resolució que es dicti s'incorporarà a l'expedient i es notificarà al substitut en el termini de deu dies comptadors des que hagi estat emesa.

Les liquidacions provisionals d'ofici seran immediatament executives sense perjudici dels recursos o les reclamacions que s'hi puguin interposar d'acord amb el que estableix la legislació vigent aplicable.

5. De conformitat amb el que preveu la lletra a) de l'article 120.2 de la Llei general tributària, la pràctica de les liquidacions provisionals d'ofici no impedirà que l'Administració tributària pugui dictar posteriorment les liquidacions definitives que pertoquin, una vegada comprovada la situació tributària del substitut en qüestió”.

L'article 4 disposa l'afegiment d'un nou article al decret (article 25) sobre l'obligació dels substituïts sense domicili fiscal en el territori de les Illes Balears de designar un representant amb domicili en aquest territori i de comunicar la seva identitat a l'Administració tributària autonòmica:

“Article 4

S'afegeix un nou article, l'article 25, al Decret 26/2002, de 22 de febrer, pel qual es desplega la Llei 7/2001, de 23 d'abril, de l'impost sobre les estades a empreses turístiques d'allotjament, destinat a la dotació del fons per a la millora de l'activitat turística i la preservació del medi ambient, amb la redacció següent:

“Article 25. Domicili fiscal.

De conformitat amb el que disposa l'article 46 de la Llei general tributària, els substituïts sense domicili fiscal en el territori de les Illes Balears estaran obligats a designar un representant amb domicili en aquest territori i a comunicar a l'Administració tributària autonòmica la persona física o jurídica designada a l'efecte de les relacions tributàries que es derivin de l'aplicació de la Llei 7/2001, d'aquest Decret i de les altres disposicions de desplegament”.

La disposició transitòria única preveu la revocació de la renúncia a l'aplicació del règim d'estimació objectiva durant el mes de desembre de 2002:

“Disposició transitòria única.

Excepcionalment, durant el mes de desembre de 2002, els substituïts del contribuent que hagin renunciat a l'aplicació del règim d'estimació objectiva podran revocar aquella renúncia i acollir-se a l'esmentat règim a partir de l'exercici fiscal de 2003, en cas que compleixin els requisits establerts *per fer-ho*.

Finalment, mitjançant la disposició transitòria primera s'habilita el conseller d'Hisenda i Pressupost per dictar disposicions de desenvolupament del decret i la disposició transitòria segona preveu l'entrada en vigor del decret, el dia 1 de gener de 2003:

“Disposició final primera.

Es faculta el conseller d'Hisenda i Pressuposts per dictar totes les disposicions que siguin necessàries per desplegar aquest Decret.

Disposició final segona.

Aquest Decret entra en vigor, una vegada publicat en el Butlletí Oficial de les Illes Balears, el dia 1 de gener de 2003”.

III. Observacions generals

Aquest CES valora positivament que s’hagi pres nota d’algunes de les observacions fetes en el Dictamen 01/2001, del Consell Econòmic i Social de les Illes Balears, sobre el Projecte de decret (en l’actualitat, Decret 26/2002, de 22 de febrer, pel qual es desplega la Llei 7/2001, de 23 d’abril, de l’impost sobre les estades a empreses turístiques d’allotjament, destinat a la dotació del fons per a la millora de l’activitat turística i la preservació del medi ambient) que ara es pretén modificar.

En aquest sentit, hem observat que la sol·licitud de dictamen es fonamenta correctament, en el núm. 1 lletra a) , primer, de l’article 2 de la Llei 10/2000, de 30 de novembre, del CES i no en la lletra b) del mateix núm. 1, com es va fer en la sol·licitud de dictamen relativa al Decret 26/2002 quan es trobava en fase de projecte.

Amb relació a aquesta qüestió, subscrivim el que ja dèiem en el Dictamen 1/2001, i afirmam que el projecte de decret conté aspectes socioeconòmics ja que, “les normes tributàries que perfilen figuren impositives destinades a fins predeterminats de naturalesa social han de tenir la consideració de normes socioeconòmiques (...) ja que suposen peces de gran importància en la construcció d’una determinada política econòmica, com d’altra banda, reconeix l’article 4 de la Llei general tributària”. No obstant això, s’ha de

concloure que “si bé la norma té un fons socioeconòmic evident, aquest està expressat dins de la llei que li dóna fonament, limitant-se a desplegar els aspectes de recaptació dels mitjans que nodriran l’activitat socioeconòmica a desplegar. En altres paraules, tots els aspectes que regula la Llei 7/2001 en el seu article 19, dedicat a la destinació de la recaptació de l’impost que són els veritables aspectes socioeconòmics de la figura tributària no són tractats en el projecte de decret”.

D’altra banda, s’ha de tenir en compte que la llei objecte de desplegament es troba actualment afectada per un recurs d’inconstitucionalitat, interposat pel Consell de Ministres el dia 30 de juliol de 2001 i que aquest Consell es limitarà a fer les consideracions socioeconòmiques entorn del projecte de decret, tot eludint l’anàlisi de les qüestions de caràcter purament jurídic que han de ser abordades pel Consell Consultiu.

Finalment, aquest CES fa una crida perquè des del Govern es faci un esforç per fer un pronunciament ferm a favor de l’adopció de mesures destinades a modular el caràcter fortament estacional de la nostra economia, que incideix de manera directa en els trets característics de les empreses i del mercat de treball del sector. Com comentam en les observacions a l’article 1, ens trobam davant una bona oportunitat per utilitzar eines que poden incentivar la visita de persones d’altres indrets durant els mesos de temporada baixa i, en conseqüència, d’augmentar l’estabilitat sociolaboral i econòmica de les nostres illes.

IV. Observacions particulars

A) Al preàmbul:

Aquest CES considera que el preàmbul conté una breu introducció de la norma on s'exposa el seu fonament normatiu, finalitat i justificació dels canvis que proposa i que, per tant, resulta adequat i suficient. No obstant això, entenem que la denominació "preàmbul" hauria d'encapçalar el text, d'acord amb l'article 39. 4 de la Llei 4/2001, de 14 de març, del Govern, sobre la forma de les disposicions administratives, que estableix que "els reglaments poden incloure un preàmbul, que s'ha de limitar a expressar la finalitat de la regulació i el marc normatiu que l'habilita".

B) Observacions a l'article 1:

L'article 1 del Projecte de decret preveu la inclusió d'un nou paràgraf a l'article 4 del Decret 26/2002, que fa referència a les estades subvencionades per programes socials en desenvolupament de l'article 7.1 de la Llei 7/2001, sense que es prevegi la modificació de la resta del contingut.

Aquest CES manifesta, d'una banda, la seva satisfacció pel fet que s'hagi inclòs en el Projecte de decret la recomanació que ja fèiem en el dictamen sobre el Decret 26/2002, que "les expedicions de viatgers inclosos en programes socials (de la tercera edat o minusvàlids) organitzades per entitats públiques de serveis socials de qualsevol estat membre de la Unió Europea haurien d'ésser excloses sense necessitat de fer aquest tipus de tramitació, sempre i quan l'administració pública organitzadora del viatge certifiqués la condició d'estada subvencionada".

D'altra banda, resulta sorprenent que l'article 7.1 b) de la Llei 7/2001 estableixi l'exempció per a "les estades subvencionades per programes socials d'una administració pública de qualsevol estat membre de la Unió Europea" i, per contra, el seu decret de desenvolupament limiti l'exempció

als “programes de vacances de caràcter social organitzats per administracions públiques de l’Estat espanyol”. Respecte d’aquesta qüestió aquest CES fa les consideracions següents:

B.1) Aquest CES entén que la limitació de l’objecte -programes de vacances de caràcter social- resulta innecessària, atès que hi ha altres tipus d’estades que poden ser subvencionades per programes socials (per exemple estades per fer tractaments de salut) que per donar-se amb menys freqüència no han de ser excloses del supòsit de fet de l’article.

B.2) Tampoc no es considera oportuna la limitació als programes subvencionats per “administracions públiques de l’Estat espanyol”, ja que limita i podria entrar en contradicció amb el que disposa la Llei 7/2001 i la modificació introduïda a l’article 13 del mateix Decret 26/2002 (article 2 d’aquest projecte de decret), que es refereix a “programes socials subvencionats per una administració pública de qualsevol estat membre de la Unió Europea”.

A banda d’aquesta consideració, entenem que l’expressió és igualment desafortunada perquè la denominació “administracions públiques de l’Estat espanyol” podria interpretar-se com una exclusió dels programes organitzats per l’Administració de la comunitat autònoma, els consells insulars o l’Administració local, i podria donar a entendre que la simplificació de la justificació documental s’aplica tan sols als programes organitzats per l’Administració central.

Entenem, en conclusió, que si la Llei 7/2001 i el Decret 26/2002 fan una referència que no genera dubte als programes subvencionats per una administració pública de qualsevol estat membre de la Unió Europea, aquest nou decret no ha de provocar confusions de manera gratuïta.

D'altra banda, atès que la tasca consultiva del CES se centra en l'anàlisi de les repercussions econòmiques i socials del Projecte de decret i que correspon al Consell Consultiu fer-ne el corresponent control de legalitat, creim oportú proposar que es faci una reflexió sobre la possibilitat d'incloure entre les exempcions les estades de llarga de durada de turistes que vénen a les nostres illes de manera privada, a través d'un operador turístic o de manera individual.

Si, com sembla, és intenció del Govern adoptar mesures de desestacionalització de l'economia de les Illes, creim que el pagament d'una quantitat diària lleva atractiu a l'opció de residir unes setmanes -potser mesos- a les Illes Balears. Més encara si es té en compte que un percentatge important de les persones que ens visiten durant els mesos de temporada baixa supera els 60 anys i que, en ocasions, la diferència en el preu de l'estada pot ser determinant per canviar la decisió de venir. Finalment, consideram que de la mateixa manera que qualsevol persona que llogui un immoble no catalogat com a establiment turístic no està subjecta a l'impost i és tractat com un resident, les persones que vulguin fer una estada de llarga durada (entre un i cinc mesos) haurien de rebre el mateix tractament i estar emparades per l'exempció o, en qualsevol cas, pagar una quantitat fixa inferior a un euro al dia.

C) Observacions a l'article 2:

El CES valora positivament l'establiment de mesures per incentivar l'ocupació durant els mesos d'hivern, de persones que venguin en el marc d'un programa subvencionat per qualsevol administració pública de qualsevol estat membre de la Unió Europea. No obstant això, consideram que hauria de formular-se d'una manera més senzilla i entenedora.

D) Observacions als articles 3, 4 i a la disposició transitòria única:

Aquest CES no estima convenient fer cap comentari sobre aquestes disposicions. Excepció feta de l'adaptació que s'haurà de practicar en la disposició transitòria única derivada de la nova redacció que es proposa respecte de la disposició final segona.

E) Observacions a les disposicions finals:

Hem de recordar que l'article 38 de la Llei del Govern, que es refereix a la potestat reglamentària de l'Administració, estableix, efectivament, que aquesta potestat "correspon al Govern de les Illes Balears", i en el seu apartat 3 puntualitza que "(...) els consellers poden dictar disposicions reglamentàries en les matèries pròpies dels seus departaments quan, entre altres, ho autoritzi una llei o un decret del Govern".

Això no obstant, aquest CES considera que l'habilitació per dictar les disposicions de desenvolupament al decret no s'hauria de referir al "conseller d'Hisenda i Pressuposts" sinó que s'hauria de fer una menció més genèrica com "conseller competent en matèria d'Hisenda" i així s'evitarien confusions si es produeixen canvis estructurals o de denominació en el Govern.

Finalment, pel que fa a la disposició final segona, entenem que l'entrada en vigor s'hauria d'establir a partir la data de publicació en el Butlletí Oficial de les Illes Balears i no a partir de l'1 de gener de 2003. D'aquesta manera, els beneficis que atorga el decret serien d'aplicació de manera immediata i especialment en la temporada baixa del 2002. En conseqüència, s'hauria d'adaptar la disposició transitòria i establir un període de 15 dies comptadors a partir de l'entrada en vigor.

V. Conclusions

Al llarg del dictamen s'han donat les opinions i conclusions que aquest Consell emet, respecte del contingut del Projecte de decret pel qual es modifica el Decret 26/2002, de 22 de febrer, pel qual es desplega la Llei 7/2001, de 23 d'abril, de l'impost sobre les estades a empreses turístiques d'allotjament, destinat a la dotació del fons per a la millora de l'activitat turística i la preservació del medi ambient.

Vist i plau

El secretari general

El president

Pere Aguiló Crespí

Francesc Obrador Moratinos

Palma, 22 d'octubre de 2002